

З віком у людей від впливу сонячних променів з'являються пігментні плями. В залежності від кольору шкіри вони можуть бути чорними, блідо-коричневими або мати проміжний відтінок між цими двома кольорами.

Варто згадати про гулі і горбки, які з'являються від надмірного перебування на сонці. Зазвичай вони бувають червоного або коричневого кольору.

Також не варто забувати, що висока температура і активні ультрафіолетові промені призводять до сонячних і теплових ударів, опіків, що згубно позначається на шкірі, залишає сліди.

Як правильно засмагати:

Щоб сонце приносило не шкоду, а користь шкірі і організму, необхідно дотримуватися деяких правил правильної засмаги:

- Засмагайте до 10 або після 16 годин, тоді промені мають найменшу активність і не шкодять шкірі, а ви зможете отримати гарну засмагу.
- За півгодини до виходу на вулицю наносьте сонцезахисні засоби, які мають UV-фільтри, використовуйте їх на пляжі.
- Засмагайте поступово, кожен день, збільшуючи перебування на сонці.
- Використовуйте спеціальні засоби після засмаги, оскільки вони допомагають відновити шкіру і зберегти набутий загар.
- Засмагайте в тіні, щоб уникнути сонячного і теплового ударів.
- Вживайте достатню кількість рідини.
- Після купання ополіскуйте тіло.

*Яковенко А.В.
(Полтава)*

КІНОЛОГІЧНА СЛУЖБА ДСНС УКРАЇНИ

Собака – те тільки друг людини. У деяких ситуаціях вона може бути і його рятівником, точніше, рятувальником. І зараз важко уявити працівника ДСНС без їх чарівних хвостатих помічників.

Людина дуже давно оцінила якості собаки: гострий нюх, тонкий слух, хороший зір, швидкий біг, фізичну силу, спритність і головне податливість до дресирування. Собаки не тільки демонструють свою любов, вірність, відданість, але і служать людям: працюють рятувальниками, сторожами, поводитирами сліпих, в безводних пустелях заходять воду, в горах – цінні мінерали, охороняють кордони, пасуть стада, виступають на циркових аренах, приносять величезні доходи улаштувачам собачих перегонів і продюсерам кінофільмів, в яких грають головні ролі. Але найголовніше, що собаки рятують багато і багато життів, знаходячи приховані вибухові пристрої, заховані наркотики і збою, шукають і знаходять злочинців.

Назва професії «кінолог» походить від двох древньогрецьких слів: kynos – собака, logos – навчання. Вона не менш складна і відповідальна, ніж інші професії, адже кінолог повинен відмінно знати не тільки теорію своєї роботи, але і бути чудовим практиком.

За допомогою спеціально навчених собак кінологи забезпечують пошук і виявлення людей, що постраждали при різних надзвичайних ситуаціях: землетрусах, повенях, сходах сніжної лавини і селевих потоків, каменепадах, техногенних і транспортних аваріях, авіакатастрофах, вибухах, руйнуваннях житлових і виробничих будівель. У горах і печерах, у тайзі і тундрі, скрізь, де терплять лихо люди, їм готові протягнути лапу допомогти особливі кошатлі рятувальники.

Той, хто заглядав в очі досвідченому псові-рятувальнику, заглянувши перед цим в очі смерті, не стане питати: «Як працює собака пошукової служби»? За допомогою прекрасного чуття, це очевидно. Завдяки спеціальному дресируванню, що підкріплює природжений азарт відібраних за особливою методикою молодих собак порід рятувальники навчають вмінню точно позначати місцезнаходження людей, що постраждали в різноманітних надзвичайних ситуаціях.

В даний час ліквідувати наслідки землетрусів та снігових завалів і знаходити зниклих допомагають сенбернари, німецькі вівчарки. Їх вважають найбільш слухняними і здатними до найскладнішого дресирування. Популярні серед рятувальників і такі породи собак як ретривер, ротвейлер, лабрадор. В основному це представники короткошерстих порід собак, оскільки в екстремальних умовах не до догляду за шерстю. А ось потопаючих рятують найчасніше ньюфаундленди. Вони не бояться навіть штормових хвиль. Таму ньюфаундлендів цілком справедливо можна назвати почесними членами Товариства рятувальників на воді.

Останнім часом на допомогу рятувальникам приходять усе більш досконала техніка, але найбільш ефективним і результативним методом пошуку досі залишається кінологічний. Адже собачий нюх та інтуїцію не замінять навіть самі інноваційні технології. Чотирилапий рятувальник здатний уловлювати навіть найслабкіші запахи і відрізнити їх від тисячі непотрібних. Одна собака-рятувальник економить працю десятків чоловік. Підготовка такої собаки – досить складний процес, що потребує створення відповідної матеріальної бази, методичної роботи, кваліфікованих кадрів.

До навчання і дресирування собак-рятувальників пред'являються особливо суворі вимоги. Далеко не кожна собака може стати рятувальником.

Відбір собак в пошуково-рятувальну службу проходить за наступними критеріями:

Азартність, сильний характер;

Відсутність агресивності: собака не повинна вести себе агресивно по відношенню до інших тварин;

Легкість у навчанні;

Відсутність у собаки ярко вираженої мисливського інстинкту: в протилежному випадку це може стати серйозною проблемою при проведенні пошукових робіт, оскільки собака буде відволікатися на птахів, домашніх і диких тварин;

Розмір: собака не повинна бути дуже великою. При пересуванні по завалах зруйнованих об'єктів, важка собака частіше і серйозніше травмує лапи, ніж собака середніх розмірів. Бувають випадки при проведенні пошуково-рятувальних робіт, коли рятувальникам на руках доводиться переносити тварин. Великих собак важче перевозити, потрібно більше корму і т.д.;

Фізична міцність і здоров'я: при проведенні пошуково-рятувальних робіт тваринам доводиться багато рухатися протягом тривалого часу, а при роботі з диференціацією запахів собака відчуває серйозні психофізичні навантаження;

Добродушність і довірливе ставлення до людей;

Найбільш поширеними напрямками підготовки собак-рятувальників є:

Пошук живих людей в природному середовищі (ліс, пересічна місцевість, болота, малонаселені райони);

Пошук живих людей в техногенному середовищі (будівлі і споруди, зруйновані в результаті вибухів, техногенних і природних катаклізмів);

Пошук живих людей в результаті сходу лавин та селевих потоків;

Пошук вибухових речовин в громадських будівлях і спорудах;

Починають підготовку майбутнього рятувальника з 3,5 місяців. На навчання витрачається близько 1 року. За цей період у собак формують стійкий причинно-наслідковий зв'язок: після виконання завдання кінолога вона отримує те, що для неї є важливим.

Правильно підготовлена собака повинна вміти:

Знаходити і переконливо позначати абсолютно незнайомих людей без попереднього занюхування контрольного носія запаху (речей людини);

Впевнено працювати в незнайомій місцях;

Працювати у важких умовах, з різними відволікаючими, дратуючими об'єктами;

Після проходження навчання рятувальники із закріпленими до них собаками здають екзамени на отримання дозволу до участі у рятувальних роботах (раз на 2 роки). Ці сертифіковані іспити проводяться за досить строгими правилами в умовах, максимально наближених до реальних. Ті, хто витримав випробування отримує атестацію терміном на 1 рік. За необхідності може бути організована позапланова атестація.

Основна задача собак-рятувальників – виявити на місцях катастрофи живих людей і гавкотом повідомити про це провідника і буквально тягнути господаря до місця перебування жертви.

Для доставки чотирилапих рятувальників до місця надзвичайної ситуації використовують автомобільний, авіаційний транспорт.

У системі ДСНС кінологічні служби організовані в кожному регіональному центрі. Як правило, вони складаються із кінологічних підрозділів і груп рятувальних формувань, що входять до складу РЦ, і кінологічних груп муніципальних рятувальних служб.

Саме завдяки старанням собак-рятувальників, їх унікальним здібностям і подвигам, врятовані життя величезної кількості людей.

Використані джерела

1. *Інструкція по відбору, дресуванню спеціальних собак з пошуку вибухівки та вогнепальної зброї / Затверджена Міністерством Внутрішніх Справ України 22.05. 1999 р. – К., 2000. – 45 с.*
2. *Негодова О. Собаки на службі рятувальників / О. Негодова // Сьогодні. – 2009. – № 151. – С. 4–5.*
3. *Полищук Ф.К., Трофименко О.Л. Основы кинологии. Теоретический и практический аспекты дрессировки / Ф.К. Полищук, О.Л. Трофименко. – Киев – Ирпень: Перун, 2003. – 200 с.*
4. *Порядок організації службового собаківництва в митній службі / Затверджений Головою Державної митної служби України 15.04.1998 р. – К., 1998. – С. 3–14.*
5. *Федорович А.Ю. О теоретических основах дрессировки / А.Ю. Федорович // Мир собак. – 2004. – № 3. – С. 10–13.*

*Місна О.І.
(Полтава)*

УПРАВЛІННЯ ДІЯМИ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ВИНИКНЕННЮ НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ, ПРОФЕСІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ ТА АВАРІЙ В ГАЛУЗІ ОСВІТИ

Охорона життя та здоров'я громадян у процесі їх трудової діяльності, створення безпечних та нешкідливих умов праці є одним з найважливіших державних завдань. Успішне вирішення цього завдання значною мірою залежить від належної підготовки фахівців усіх освітньо-кваліфікаційних рівнів з питань охорони праці.

Завдання вивчення дисципліни передбачає забезпечення гарантії збереження здоров'я і працездатності працівників у виробничих умовах конкретних галузей господарювання через ефективне управління охороною праці та формування відповідальності у посадових осіб і фахівців за колективну та власну безпеку.

Навчальні плани закладів освіти всіх рівнів, незалежно від їх галузевого підпорядкування і форм власності, повинні передбачати вивчення питань охорони праці. Зміст і обсяги навчання з питань охорони праці в закладах освіти регламентуються типовими навчальними планами і типовими навчальними програмами для відповідних освітньо-кваліфікаційних рівнів, які затверджуються Міністерством освіти та науки України за погодженням з Державним комітетом України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду (Держгірпромнагляду).